

PORUCHY PŘÍJMU POTRAVY

Úmyslné hladovění za účelem snížení tělesné hmotnosti, často spojené se snahou, o co největší energetický výdej (nepřiměřené cvičení). Typické je dodržování omezujících pravidel a rituálů, které si postižený člověk sám nastavil, což následně vede k výraznému hubnutí. V extrémních případech konzumují lidé pouze nepatrné množství jídla, nebo několik dní nic nepoznou. Typický je i strach z tloušťky. Důsledkem mohou být různé psychické problémy, ale i tělesné obtíže doprovázené velkou únavou. U žen se jedná například o ztrátu menstruace, zatímco u mužů dochází ke ztrátě sexuálního zájmu. Pokud se nemoc rozvine před pubertou, dochází k zastavení dalšího tělesného vývoje. Přidávají se i další zdravotní komplikace včetně kolapsových stavů a onemocnění srdce. Nejčastěji se objevuje hlavně u dospívajících dívek a mladých žen, ale postihuje také chlapce. Často jí předchází těžká životní situace.

Člověk trpí neodolatelnou touhou po jídle, která vede k záchvatovitému přejídání. Ztráta kontroly nad příjmem potravy následně vyvolává extrémní výčitky svědomí, které člověka nutí zbavit se přijatých kalorií jakýmkoliv způsobem, nejčastěji tak, že potravu vyzvrací (nebo se jí zbaví pomocí projímadel). Kromě toho často následují hladovky nebo přehnané cvičení. Záchvaty přejídání se většinou objevují nějaký čas poté, co se lidé snaží dodržovat dietu. Tohoto problému si ovšem okolí nemusí všimnout, protože obvykle nedochází k tak výraznému úbytku hmotnosti jako u anorexie. Obecně je tato porucha příjmu potravy problémem pubertálních a mladých žen (výskyt u 1–3 % populace), zatímco u mužů nebývá tak častá. Typickými příznaky jsou například otoky slinných žláz, bolesti břicha, problémy se zažíváním, celková únava, zkažené zuby.

V tomto případě se jedná o epizody přejídání bez následné snahy o zbavení se přijatých kalorií (hladověním, cvičením, zvracením či užíváním projímadel). Pacient přitom zkonzumuje velké množství jídla v krátkém čase, přestože nemá hlad ani na něj nemá chuť (často se jedná o pokrmy, které by si běžně nedal). Prostřednictvím jídla tak zahání osamělost, zoufalství, zklamání, nervozitu nebo třeba nudu. Jakmile dosáhne bolestivého pocitu přesycení, objevují se pocity viny, studu a selhání.

Tato porucha příjmu potravy se pojí s konzumací nepoživatelných předmětů bez jakékoliv kalorické hodnoty, jako je například vata, papír, vlákno (látky, chomáče vlasů), hlína, kamení nebo mýdlo. Tyto předměty pak v zažívacím traktu mohou způsobovat rozvoj řady zdravotních komplikací, a to včetně neprůchodnosti trávicího traktu nebo mechanického poškození.

Jedná se o patologickou posedlost zdravou výživou, kdy pacienti nejsou schopni pozřít nic jiného než zdravé pokrmy, které považují za vhodné (například žádné konzervační látky, barviva, bílou mouku...). Dodržování tohoto životního stylu jim nicméně zabírá mnoho času a strach z nezdravých pokrmů může vést k podvázce.

Jde o posedlost vlastní postavou, kdy se pacient snaží dosáhnout výrazné fyzické zdatnosti a nabrat co nejvíce svalové hmoty. Tento jev se typicky objevuje u kulturistů (hlavně u mužů), kteří si stále připadají slabí nebo malí, a proto zneužívají anabolické steroidy nebo jiné látky, jež podporují růst svalové hmoty.

Tato forma chování kombinuje strach z přibírání a touhu dopřát si ve větším množství alkohol. Z toho důvodu pacienti záměrně redukují množství přijaté potravy, aby tak snížili příjem energie a mohli si dovolit zkonzumovat větší množství alkoholu, který je kalorický.

Jde o problém, který se vyskytuje u dětí. Ty konzumují pouze omezený rozsah jídel (většinou maximálně dvě až tři potraviny).